

1984, 21. ledna – Sdělení VONS č. 356 „Jiří Wolf odsouzen – doplnění“ o rozsudku Městského soudu v Praze odsuzujícím Jiřího Wolfa pro trestné činy podvracení republiky a ohrožení služebního tajemství k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.

Ve sdělení č. 351¹ jsme informovali, že signatář Charty 77 Jiří Wolf, nar. 5. 1. 1952, dělník, Schweigerova 377, Jindřichův Hradec, byl Městským soudem v Praze odsouzen k šestiletému nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve III. NVS. V obžalobě JUDr. Františka Kubáta z Městské prokuratury v Praze byl viněn, že „... vyhotovil články, ve kterých záměrně používal nepravdivé líčení poměrů v republice, hrubé urážky na státní orgán, rozšiřoval je a některé odeslal na adresu emigrantských institucí a časopisů, přičemž v některých z nich uváděl i jemu známé skutečnosti z NVÚ, týkající se služebního zařazení příslušníků SNV a dalších okolností režimu v NVÚ, chráněné jako služební tajemství ... tím spáchal trestný čin podvracení republiky podle § 98/1, 2a tr. z. a trestný čin ohrožení služebního tajemství podle § 173/3 tr. z.“² Inkriminované trestné činy měly spočívat v tom, že sepsal materiály, týkající se poměrů v NVÚ Minkovice a Valdice, všeobecně známých svým tvrdým vnitřním režimem. Konkrétně dokumentoval případy překračování služební pravomoci některými příslušníky SNV a porušování práv odsouzených, zvláště pro trestné činy podle I. hlavy tr. z. Ve všech zprávách konstatoval fakta, jak je při svém věznění v uvedených věznicích sám poznal v letech 1978–1981.³ Kromě toho napsal několik kratších článků, v nichž zachycuje své postřehy a zážitky z různých oblastí našeho společenského života, které byly uveřejněny v některých emigrantských časopisech. Obžaloba pokládá za trestnou dokonce i tu skutečnost, že poslal do ciziny poštou fotografie některých propuštěných politických vězňů, např. Václava Havla. Skutečnost, že dostal prostřednictvím banky 1816 TK, je pro obžalobu též podezřelá. Přitěžující je okolnost, že se stykal s některými signatáři Charty 77, kteří jsou ipso

facto označení za nepřátelské osoby. Obžaloba ani v jednom případě necituje a nerozbírá konkrétní výrok z článků J. Wolfa, aby dokázala jeho nepravdivost nebo nepřátelské úmysly vůči našemu zřízení. Nepřátelství se předpokládá jako samozřejmé. Své tendenčně zaujaté hodnocení završuje obžaloba konstatováním, že J. Wolf je militantní antikomunista, nepřítel socialismu.

Obžalovaný uvedl na svou obhajobu, že chtěl svou činností přispět k nápravě chyb a nedostatků v naší společnosti.

Odsouzení J. Wolfa lze posuzovat jako odvetu policejních a justičních orgánů za jeho odvalu vyjádřit veřejně své názory a kriticky poukázat na nedostatky v našich věznicích.⁴

Informace o Chartě 77, r. 7, 1984, č. 1, s. 14.

POZNÁMKY

- ¹ Dokument č. 354. K případu Jiřího Wolfa viz dále sdělení VONS č. 339, 343, 542, 590 a 1050, dokumenty č. 340, 346, 545, 593 a 1054.
- ² Obžalobu viz in: MS v Praze, soudní spis k případu Jiřího Wolfa (spis. zn. 1 T 18/1983) uložený jako příloha k rehabilitačnímu spisu, spis. zn. Rt 633/90.
- ³ Zprávy Jiřího Wolfa o poměrech ve věznicích jsou uloženy in: LP, Sb. VONS, inv. č. 331, sign. II/4 (Zpráva o poměrech v NVÚ Valdice), sign. II/5 (Mám se stále dobře. Popis životních podmínek ve vězení), sign. II/6 (Zpráva o poměrech v NVÚ Minkovice), kart. 56; viz též Warunki więzienne w NVU Minkovice, *Biuletyn informacyjny*, 1989, č. 13 (7. 2.), s. 8–11; WOLF, Jiří: Mám se stále dobře, in: Jiří Gruntorád – Petr Uhl (eds.): *O československém vězeňství. Sborník Charty 77*, Praha 1990, s. 51–148; TÝŽ: Svědectví o československém vězeňství osmdesátých let, in: Václav Veber (ed.): *Za svobodu a demokracii* 1. Odpor proti komunistické moci, Praha 1999, s. 228–275.
- ⁴ Obhájkyň J. Wolfa JUDr. Evě Fišerové byl rozsudek doručen 17. 1. 1984 a 23. 1. 1984 proti němu podala jménem svého klienta odvolání, které bylo písemně rozvedeno 21. 3. 1984. V písemném zdůvodnění odvolání byla jednak zpochybněna právní kvalifikace rozsudku, jednak v něm bylo poukázáno na Wolfův špatný psychický stav. Proto bylo navrženo, aby Nejvyšší soud ČSR rozsudek městského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení, k němuž by byli přibráni další znalci z oboru psychiatrie. Toto odvolání však Nejvyšší soud ČSR (předseda JUDr. Pavel Janda) 29. 3. 1984 zamítl.

MS v Praze, soudní spis k případu Jiřího Wolfa (spis. zn. 1 T 18/1983) uložený jako příloha k rehabilitačnímu spisu, spis. zn. Rt 633/90.

Wolfův případ se setkal s domácí i mezinárodní solidaritou. Svědčí o tom odpověď rakouského prezidenta Rudolfa Kirchschräglera představitelům Mezinárodní společnosti pro lidská práva z 27. 12. 1984 na jejich žádost o intervenci, viz in: LP, Sb. VONS, inv. č. 332, sign. IV/3, kart. 56. Případem se zabývala Amnesty International, viz článek „Czechoslovak driver who told about prison conditions gets six years“ in: *Amnesty International Newsletter* 14, 1984, č. 5; článek „Jiri WOLF. Czechoslovakia“ in: *Amnesty International Index*, 3. 1. 1984; článek „Action no 29 – Jiri WOLF – CSSR“ in: *Amnesty International Index*, 22. 10. 1984; článek „Jiri WOLF, Czechoslovakia“ in: *Amnesty International, International labour day action 1985, Special Appeal Cases*, 27. 2. 1985, uloženo in: LP, Sb. VONS, inv. č. 332, sign. IV/19, kart. 56.

Dále viz mj. leták obsahující protest proti věznění J. Wolfa a jeho fotografii, tamtéž, sign. IV/22, kart. 56. Jeho případem se zabýval i exilový tisk, viz mj. článek Viléma Hejla „Mimozákonný teror – nepostradatelný nástroj moci“ obsahující zamyšlení nad případem J. Wolfa in: *Americké listy*, 1983, č. 42 (21. 10.), s. 16; článek „Další ostudný proces“ o odsouzení J. Wolfa in: *Americké listy*, 1984, č. 1 (6. 1.), s. 2; článek „6 let žaláře – gesto politické ohleduplnosti“ in: *Americké listy*, 1984, č. 2 (13. 1.), s. 1 a 7; dále viz zprávu o případu J. Wolfa in: *Nový domov* 35, 1984, č. 25–26 (20. 12.), s. 3. K situaci J. Wolfa ve vězení viz mj. vzpomínku bývalého spoluvězně J. Wolfa obsahující charakteristiku Wolfovy osobnosti a vězeňských podmínek v NVÚ Minkovice in: *Informace o Chartě 77*, r. 9, 1986, č. 6, s. 18–19.